

Mgr. Anna Uhlířová

Anna Uhlířová se narodila 9. ledna roku 1950 v Mikulově pod Svatým kopečkem jako nejstarší dítě ze tří sourozenců. Když byla menší, tak se kamarádila s dětmi od sousedů česko-německého původu, kteří byli v roce 1953 nuceni se odstěhovat. Když Anně byly 4 roky, tak městský úřad rozhodl, že se postaví mateřská školka na místě, kde Anna zrovna bydlela. Stěhovali se do domu, který jim městský úřad přidělil.

Na 1. stupeň základní školy chodila na budovu Pavlovskou, kde navštěvovala pionýrský kroužek. Pokračovala na 2. stupeň základní školy na budovu Valtickou, kde potkala pana učitele přírodopisu Miloslava Zbořila, který ji „navedl“ směrem k přírodě. Cestu školstvím zakončila na gymnáziu. Od mala ráda tvořila a četla. Když byla mladá, šila si oblečení. Po maturitě na gymnáziu se nemohla hlásit na vysokou školu, i přestože měla dobré známky, protože její rodiče neměli dostatek peněz.

Jednou si vzpomněla, že četla knížku Ať hodí kamenem od Zdeňka Pluhaře, kde se dozvěděla o životě dětí v dětském domově, a to ji navedlo na myšlenku práce v dětském domově. Tou dobou byla ředitelkou Dětského domova paní Štefanová, známá její maminky. Anna maminku požádala, aby se u paní Štefanové poptala, jestli by Anna nemohla v dětském domově pracovat. Paní Štefanová souhlasila. Na základě společného pohovoru začala Anna chodit do dětského domova pomáhat o víkendech. Během Annina půlročního působení v domově si ji paní ředitelka dost oblíbila. Jenže když se chtěla po maturitě hlásit na okresním úřadě o tuto práci, tak měli problém, že nemá vystudovanou pedagogickou školu a je bez správných kontaktů. Díky přímlově paní Štefanové mohla nakonec Anna do domova nastoupit a později i vysokou školu vystudovat.

Anna nastoupila do domova v červnu 1968 a 20. srpna ji brzy ráno probudilo hučení. Šla se podívat, co se to děje, a z okna s výhledem směrem na hranice spatřila ruská letadla. S obavami, že začala válka, se šla podívat na náměstí, kde uviděla tanky. Jelikož žila v pohraničí, tak skoro každý den několikrát slychávala kulometry a jiné výstřely od hranic. Její zážitky jsou i tohoto charakteru. Vzpomíná na sousedy zastřelené při pohybu v pohraničním pásmu, na emigrující dívky – sousedky s poloviční německou krví, kterým se tu v Mikulově po válce nežilo zrovna jednoduše.

V Dětském domově Mikulov pracovala až do roku 1975. Poté začala pracovat na Základní škole Mikulov, Valtická 3, kde učila až do roku 2007. Nyní je velmi aktivní důchodkyní, která se zajímá o dění v Mikulově, zvláště o jeho historii ve 20. století.